

INTERVJUU VIVIANA AJMOVAGA

19-aastane tšehhitar Viviana Ajmova õppis 2014. aastal eesti koolis. Allpool on temaga tehtud intervjuu, kuid sellest on kadunud küsimused. Vali vastuse ette sobiv küsimus.

Ma olen Viviana Ajmova ja ma olen tšehhitar. Olen olnud Eestis 2013. aasta augustist. Ma tahtsin minna välismaale õppima, see oli minu unistus: saada kogemusi võõralt maalt ja õppida uut keelt. Minu esindaja Tšehhi vahetusõpilaste organisatsioonist, ja ta ütles, et wifi on igal pool. Ma olen esimene tšehhitar, kes on tulnud vahetusõpilasena Eestisse õppima. Nüüd oskan ma tutvustada oma kaasmaalastele, kuidas siin on elada ja õppida.

Kui on kaks kuud aega ja õpetaja on kogu aeg kõrval, siis on see võimalik, et sa tõesti õpid. Mina aga õppisin nii, nagu meil Tšehhis öeldakse, et kõnnin ja õpin samal ajal ehk teisisõnu, elan ja õpin käsikäes.

Mõne inimese jaoks on tähtis ära õppida palju sõnu, aga mina tundsin, et eesti keel muutub palju arusaadavamaks, kui ma teen endale kõik 14 käänet selgeks. Nii et käänded. Kui ma sain aru, miks ja milleks iga kääne on, siis ka minu sõnavara täienes ja mu keel läks täpsemaks. Raskeks tegi selle keeleõppe see, et tšehhi keeles nagu inglise keeleski öeldakse palju just eessõnade abil. Eesti keeles aga just käänete abil.

Ma rääkisin oma vahetusemaga, et Tšehhis tavaliselt lähme klassiga puhkusele nädalaks. Ma tahtsin öelda, et me lähme suusatama, aga ütlesin, et me lähme suitsetama. See oli minu jaoks alguses nii sarnane sõna. Aga raske oli alguses vahet teha sõnadel esimene ja esineme. Pidin pingsalt mõtlema, mis on mis. Teine sõna, mis tuli raskelt, oli sõna müüja. Ütlesin seda miiija, sest tšehhi keeles pole ü-d. Ma lausa õppisin selle sõna hääldest.

Väga raske küsimus. Mõni sõna on sarnane: *radiaator*, *tekk*, kuigi me hääldame *deka*; *lamp*, meie hääldame *lamp*; *prillid* on meil *bryle* [loe: *briile*]. Mõni sõna on häälduselt sama, aga tähendab midagi muud, näiteks sõna *kapsa* ei ole tšehhi keeles *kapsas*, vaid hoopis *tasku*.

Miks eestlased elavad metsas ja teistest eraldi? Ma mõtlen sellele tihti. Tšehhis elavad inimesed koos, majad on reas ja see on küla, aga eestlased elavad igaüks oma nurgas. Ma arvan, et kui ma räägin oma Tšehhi sõpradele sellest, kuidas eestlased elavad, siis nad ikkagi ei saa sellest päris lõpuni aru, nad peaksid seda nägema.

Loomulikult on, inimene on inimene. Inimesed elavad samamoodi: ärkavad hommikul, lähevad kooli, tööle, õhtul koju. Käivad teatris, kinos, trennis. Pigem olen avastanud erinevusi, näiteks mulle meeldib, kuidas eestlased hoiavad ja peavad lugu oma riigi lipust või oma riigi sünnipäevast. Meil ei ole oma eepost, see on hale, tekitab komplekse. Vist 80% eestlastest ei alusta ka ise vestlust, pigem on nad kinnised. Mina olen tavaliselt alustanud vestlust. Siis mulle tundub ka, et Eesti on leivariik. Piima riik ka. Kohati ka kartuliriik. Mulle meeldib Eesti kohupiimakreem.

Hea vastus on, et lähen Tšehhi ja hakkän rääkima, aga tegelikult toob see vist endaga kaasa palju probleeme. Aga tõsisemalt vastates tahaksin tulevikus kasutada eesØ keelt, tahaks kirjutada eesti-tšehhi sõnaraamatu, esialgu kas või turistilegi.

Intervjueeris Terje Varul